

Мезарлъка – 1. Гер., ЮИ 1,2, обраб. земя; 2. МЧ., Ю 1,6, ДИ: *Мезарлък бунър*; 3. Ор., неуст., от рум. вл.; 4. Нов., С 0,5 – места на стари турски гробища.

Мезарлък яна – Гр., ЮЗ 1, пасище до гробища, от тур. ‘мястото до гробищата’.

Мёзева могила – Др., СЗ 2,2, могила, вероятно тракийска надгробна. По ПИ.

Мезун козү – Ст.р., неуст., от емл. рег.

Мелет дере – 1. Ник., ЮИ 1,5; 2. Кер., СИ 2,5 – нисък дол, обраб. земя, лозя. Там, по предание, се укривал от турски насилия *Меллетовият* род. ДФ: *Меллет дере*; етноним *мелек* на туркмени по *мелек* : *мелик* ‘княз’, срв. *Мелек хатун*, село в Пазарджишко.

Меллетделенски път – Кер., СИ, стар път за *Меллет дере*.

Мемйшевите кладенчета – Сб., неуст., от рум. вл., за ниви, 1881, 1883 г.

Мемйш тарла – 1. Реч., неуст., от търг за нива, 1899 г., равно; 2. Гр., ЮЗ 1,2, обраб. земя, от ЛИ *Мемии*.

Мендра – Кам., ЮИ 1, обраб. земя, равно.

мера – в местното тълкуване: общинска земя за общо ползване като пасище, от ар. чрез тур. *тера* ‘пасище’. – *Басанска* ~, *Горната* ~, *До* ~, *Долната* ~, *Долня* ~, *Манда* ~, *Мюсюлюм* ~, *Под* ~, *Султанската* ~.

Мералък – Кал., Ю0,5, някога пасище, сега застроено.

Мерата – 1. Гер., Ю1,5; 2. Г.Ал., ЮЗ 2; 3. Боз., Ю 2,5; 4. Глф., С 2; 5. Ж.в., ЮИ 5; 6. Кр., ЮЗ 2; 7. Пан., СИ 2,5; 8. Сб., СЗ 1,4; 9. Сел., З 1,5; 10. Сот., З 0,5 (СРТ); 11. Чин., С 3 (ДАД); 12. Чок., Ю; 13. Сам., Ю 1; 14. Ск., Ю; 15. Меч., С 0,5; 16. Бин., СИ 3 (СРТ); 17. Ст.с., СИ.

Мера тарла – Глш., Ю 1,5, някога нива, която е била сред селската мера. ДИ: *Мерийска нива*.

Мердевен кай – Сл., СЗ, скала, наподобяваща стълба, от тур. *merdeven* ‘стълба’.

Мерджана – Ж.в., С 1,5, обраб. земя, място на старо селище, от ар. чрез тур. *tersan* ‘корал’, метафорично. ДИ: *Мержан гьол*.

Мерджемёка – Тр., СИ 1, обраб. земя.

Мерейски ливади – Глш., ЮЗ 3,2, ливади сред мерата, обраб. земя, равно.

Мерийски чайр – Глш., ЮЗ, ливади сред селската мера.

Месир корү – Бож., С 0,7.

Метеливото – Сам., ЮИ 1, пасище, в миналото място, където овцете се заразявали с паразита *метил*.

Метен камък – Сл., СИ 2,5, скалисто място по пътя за *Голяма Чаталка* – вятърът издухва дребните камъчета и пътят изглежда като пометен.

Мехарски чайр – Глш., от запис през 1984 г.

Меховете – Тв., СЗ, поляна в гората, на която имало мандра.

Мехрём бей – Сл., ЮЗ 18, име на с. Старо село до 1906 г. По името на някогашен спяхия на селото – *Мухарем бей*.